

ны-ты книги слѣдъ съгласны г, к, х, иы слѣдѣ
ц, кога въ древни-ты рѣкописы слѣдъ г, к х,
наждѣ е писано ы, а слѣдѣ ц, и. А да разсѣди
человѣкъ добръ за сегашный Българскый я-
зыкъ, ще познае, че и въ него слѣдъ г, к, х
требва да ся пише ы, а слѣдѣ ц всякога и.
Така и всички-ты почти други измѣненія что
сѣ направили Русси-ти, сѣ въ правописаніе-то,
напр. тѣн нѣгдѣ пишѣтъ е вмѣсто ѣ, като въ рѣ-
чи брѣгъ, врѣмя, мрѣжа, срѣда, кон-то тѣн пи-
шѣтъ брегъ, время, мрежа, среда; такожде въ
нѣкон случаи на край рѣчь пишѣтъ ѣ
дѣто е въ стары-ты рѣкописы ѣ ѣ, или
употреблявать ѣ на мѣсто ѣ въ стары-ты рѣ-
кописы. Съ дългомыслено изслѣдованіе ся
намира и може весма ясно да ся покаже, кое-
то съ время щемъ и да направимъ, какъ на
сегашный нашъ языкъ, спорядѣ свойства-та
му, прилича му правописаніе исто таково, как-
во-то е въ най-стары-ты славянскы рѣкописы,
съ весма малкы измѣненія кон-то трѣбва да ся
направятъ, зачто то и языкъ-тъ ни нѣколко ся
измѣнилъ. Русси-ти съ показаны-ты измѣненія
по свой языкъ, обаче безъ да не исврѣлятъ оконча-
ніе въ правописаніе-то сѣ придали понѣгдѣ на па-
дежи-ты въ склоненія-та на имена-та окончанія-
та, кон-то сѣ употребляваны отнапредъ въ
рѣкописы-ты.